

Skridt til at fremkalde en Jernbane i Jylland, og maaskee et nødvendigt Skridt for at fremkalde den i en nær Fremtid, at man voterer denne Lov. Det er i mine Tanker den bedste Begyndelse til alle senere Jernbaner her i Landet, at denne Lov gaaer igjennem, og forsaavidt troer jeg ogsaa, at deri vil indeholdes Svar paa den Erindring, som en æret Rigsdagsmand for Viborg Amt (Nørgaard) har fremsat, nemlig at det, der var Spørgsmaal om at gjøre i denne Sag, skete paa Jyllands Beføstning. Jeg troer tværtimod, at det skeer til Jyllands store Fordeel (Hør! Nei! Jo!).

Ordføveren: Den høitærede Finansminister har bragt mig i Erindring, at jeg har endeel Indvendinger at bevare, og jeg erkjender, at denne Forpligtelse paaligger mig, uagtet det just ikke er mig behageligt at opfylde den; thi skjønt Angrebene ikke have været personlige, have de dog været, jeg tør kalde det saa provindsfelle, at jeg virkelig føler Noget af den Forlegenhed ved at svare paa dem, som man føler, naar man skal svare paa noget Personligt, fordi man dog meer eller mindre ikke ganske kan løsrive sig fra den Provindses Hovedanskuelse, til hvilken man hører. Jeg vil ingenlunde negte, at jeg kan forstaae den bitter Følelse, hvormed Jyderne see hen til deres Communicationsmidler, thi ogsaa jeg maa erkjende, at Jylland i en Række af Aar i saa Henseende har været stedmoderlig behandlet; men jeg kan mindre indsee, at de paa den ene Side ikke ville erkjende, at man med al den Gyde, som Staten har, nu søger at gjøre forrige Tidens Aret god igjen, og naar man ser, hvad der i de sidste Aar er vedtaget i Finansloven til Beilæg og Forbedringer, saa troer jeg, at det rigtige Forhold miskjendes, naar Jyderne ikke ville indrømme, at man nu gjør Alt for Communicationens Forbedring i Jylland, hvad man kan, og at man endog overseer den Trang, der eksisterer paa

andre Steder til Beivæsenets bedre Tilstand, for at komme den Trang imøde, der finder Sted hos dem. Heller ikke kan jeg godt forstaae, hvorledes man paa den anden Side, naar man ikke selv kan blive deelagtig i et Gode, enten fordi Forholdene modsatte sig dem i Almindelighed — og jeg nærer nogen Tvivl om, at den Jernbanes Anlæg, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) vil have anlagt paa Vestkysten af Jylland, virkelig nogensinde vil blive det, eller vilde kunne blive til Nytte for Landets Udvikling i det Hele, eller afkaste en Nytte, som stod i Forhold til de Capitaler, som derpaa maatte anvendes, eller vilde komme den Nytte nær, som disse Capitaler, anvendte paa andre Steder, vilde kunne have for hele Landet — jeg siger, jeg kan mindre forstaae mig paa, hvorledes man, naar enten Naturforhold og Vælggenhed gjøre det mindre sandsynligt, at man kan blive deelagtig i visse Goder, eller naar den Erfaring, som man har fra andre Lande, gjør det mindre tiliaadeligt at begynde Anlægget af et Jernbanenet netop fra et saadant Punkt, da ikke vil erkjende den Nytte, som det vilde have at gjøre Begyndelsen med et saadant Anlæg fra et andet Punkt, og ikke vil erkjende, at man bør drage sig de Fordele til Nytte, som Localiteten der frembyder. Jylland faaer jo ikke en Jernbane, fordi man forhindrer en Jernbane i Sjælland; tværtimod arbejder man derved mod sit eget Formaal.

Rettelse.

Nr. 176 Sp. 2789 L. 2 „bebygget“ læs: „ubebygget“.

— f. Sp. L. 9 „Udvidelse“ læs: „Indstrækning“.